

ת"פ 43289/02/14 - מדינת ישראל נגד זוהרי חאג יחיא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 43289-02-14 מדינת ישראל נ' חאג יחיא

18 פברואר 2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

נגד
זוהרי חאג יחיא

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד עמית פרנטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**2 אישומים**).

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, המתלון מתגורר בסמוך לבית הנאשם ביישוב טייבה, וביניהם קיים סכסוך.

על פי המפורט באישום הראשון, ביום **12.6.13** זרק הנאשם אבנים לעבר בית המתלון וניפץ מספר חלונות.

על פי המפורט באישום השני, ביום **17.6.13** בשעה 00:30 ישבו ברכב המתלון וחברו, שהינו אחיין של הנאשם (להלן: "האחיין"), ובנסיבות אלה כעס הנאשם על המתלון כי הם מקימים רעש.

לאור האמור, התנגש הנאשם ברכבו בחלקה האחורי של הרכב בו ישב המתלון וגרם לו לנזקים.

עקב מעשיו אלה נפגע האחיין מההגה באזור החזה ונזקק לטיפול רפואי.

2. לאחר תחילת שמיעת הראיות (העדת המתלון ועד תביעה נוסף), הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו

הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויופנה לקבלת תסקיר.

לעניין העונש- יטענו הצדדים באופן חופשי, כאשר עמדת המאשימה למאסר בפועל, והנאשם הביע נכונות לפצות את המתלונן בסך 5,000 ₪.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **8.11.15** עולה כי הוא כבן 51, נשוי בשנית משנת 2007 ואב לשני ילדים מנישואים אלה בגילאי 4 ו-7 שנים, ועוד חמישה ילדים בגילאי 18-26 מנישואיו הראשונים.

סיים 10 שנות לימוד ומסר כי מגיל צעיר התחבר לחברה שולית והדרדר לשימוש בסמים קשים. מאז נשואיו בשנת 2007- הינו נקי מסמים.

בשנה זו עבר התקף לב, ומאז שמר על ניקיון מסמים כשקודם לכן עוד ערך ניסיונות גמילה באופן עצמאי שלא צלחו. מזה 7 שנים עובד כמנהל חנות למכירת בגדים (הציג אישור מתאים).

נישא לראשונה בשנת 1985 ועבר להתגורר עם אשתו בבית שרכשה מהוריה.

בהמשך, נותק הקשר עמם ולפני שלוש שנים התכוון לחזור לחיים משותפים עם אשתו הראשונה ועל כן נתן לה בית בו היא וילדיו מתגוררים. כיוון שהסתכסך שוב עם הגרושה- שאף הגישה נגדו תלונה במשטרה על איומים כלפיה- נותק הקשר עם ילדיו בשנית.

הנאשם השליך האחריות לבעייתיות עליה, התקשה לראות את חלקו ביחסיו עם הגרושה, כמו גם את השפעת ניהול אורח החיים השולי והתמכרותי על יחסיהם.

אשתו כבת 40, עובדת עמו בחנות בגדים, בשיחה עמה תארה את תפקודו התקין של הנאשם ויחסיהם התקינים לאורך השנים למעט תקופה קצרה בה התכוון לחזור לחיים משותפים עם אשתו הראשונה- אז נפרדו לתקופה של מספר חודשים וחזרו לחיים משותפים לאחר שניתק קשר עם גרושתו.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו 9 הרשעות קודמות בין השנים 1984-2000 בגין עבירות רכוש, סמים, נהיגה לא רישיון, תקיפה, ותקיפת בת זוג. ריצה 5 תקופות מאסר כשהאחרונה בשנת 2000.

הנאשם מסר כי העבירה נגד גרושתו הייתה על רקע סכסוך ביניהם אודות הרכוש. ביום 4.11.15 נדון למאסר בפועל בן 9 חודשים אך ביצעו עוכב עד להגשת ערעור על פסק הדין.

ביחס לעבירות -לקח אחריות על מעשיו, והסביר את התנהגותו על רקע תחושת ההשפלה והזלזול שחוזה מצד המתלונן וחבריו שבאותה תקופה נהגו להיפגש בחצר המשותפת לביתו ובית המתלונן עד שעות מאוחרות.

לדבריו -פנה אליהם מספר פעמים בשל הרעש אך לא נענו לבקשותיו לעזוב את המקום, ועל כן נהג באירוע בצורה אימפולסיבית ותוקפנית.

טרם מעשיו התלונן במשטרה- אך תלונתו לא טופלה.

עוד טען כי לאחר האירועים- נפגש עם המתלונן ומשפחתו ונערכה סולחה, ומאז מנהלים קשר תקין ללא בעיות. הנאשם הדגיש חריגות המעשים ביחס לניהול אורח חיי בשנים האחרונות, בהן חדל משימוש בסמים ועובד באופן קבוע.

בפני השירות גילה אמפתיה כלפי המתלונן וחבריו והבנה לכך שפגע בהם כמו גם לנזק הרגשי והפיזי ברכבם. הביע נכונות לפצות את המתלונן במעמד בימ"ש.

בפגישה עם המתלונן- דיווח כי הוא והנאשם שכנים משנת 2009 ולאורך השנים התקיימו ביניהם קשרים תקינים. בתקופת העבירות עבר תאונת עבודה והיה בחופשת מחלה כחודש ימים ועל כן חבריו החלו לבקרו בביתו עד שעות מאוחרות. בשל כך הנאשם לעיתים לא מצא חניה לרכבו ועל כן נטה להתעצבן והתווכח עם המתלונן ומשפחתו- ובהמשך נהג כמתואר בכתב האישום.

לאחר התלונה במשטרה נפגשו וערכו סולחה ומאז מקיימים יחסים תקינים ולא הייתה כל הישנות של התנהגות אלימה מצד הנאשם.

בשל בעיות שנתגלו עם בדיקות השתן בטייבה לא הופנה הנאשם לבדיקת שריד סם.

מהתרשמות השירות עולה כי הנאשם הינו אדם מגובש, שעד שנת 2007 ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי, אך כיום מגלה מאמצים לעבוד ולתפקד באורח תקין.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה - שקל השירות את קשייו של הנאשם לשלוט בכעסיו, את הרשעותיו הקודמות בגין אלימות ותקופות מאסר שלא הרתיעו אותו מהסתבכות בעבירות דומות, ועברו של שימוש בסמים.

בבחינת גורמי הסיכון לשיקומו- שקל השירות את היותו מתפקד באופן תקין מזה 7 שנים וכי משנת 1999 לא נפתחו נגדו תיקים חדשים למעט תיק זה ועבירת אלימות כלפי גרושתו ב-2013, האמפתיה שמגלה כלפי הפגיעה שגרם למתלונן ורכושו, נכונותו לשלם פיצוי עבור הנזק שגרם, וניקיונו מסמים על פי דיווחיו ודיווחי אשתו.

לאור האמור, והעובדה כי לאחרונה נדון למאסר בפועל בגין איומים כלפי גרושתו, והעדר התרשמות מנזקקות כל שהיא לעזרה טיפולית במצבו כיום -לא מצא השירות מקום להמלצה טיפולית בעניינו.

עם זאת, לאור חלוף הזמן של שנתיים וחצי מהעבירות ללא הישנות התנהגות אלימה כלפי המתלונן, כפי שאף עולה מדברי המתלונן, מאמציו של הנאשם לעבוד ולפרנס את משפחתו, ונכונותו לשלם פיצוי למתלונן -המליץ השירות להטיל על הנאשם עונש מע"ת שיהווה עבורו גבול חיצוני להישנות התנהגות דומה בעתיד, לצד הטלת

פיצוי.

השירות שקל להמליץ גם על הטלת של"צ אך הואיל ונדון לאחרונה לעונש מאסר -לא יוכל לבצע ענישה מסוג זה.

4. מטיעוניו של ב"כ המאשימה לעונש עולה כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בשני אישומים שעניינם היזק לרכוש במזיד וזאת לאחר שנשמעו 2 עדי תביעה בתיק.

העמדה העונשית בתיק היא למאסר בפועל.

הסדר הטיעון הושג לאור נכונות הנאשם לפצות את המתלון בסכום של 5,000 ₪, וקיומה של סולחה בין הצדדים.

לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות בין השנים 1984-2015 בגין שלל עבירות אלימות, מין, סחר בסמים ועוד. הנאשם ריצה תקופות מאסר לא מבוטלות בכלא.

בנסיבות אלה הנאשם הזיק בשני אירועים לרכוש שכנו המתלון, זרק אבנים לעבר ביתו וניפץ בכך מספר חלונות, התנגש ברכב המתלון בעוד המתלון וחברו יושבים בו, גרם לרכב נזקים, וחמור מכך- חברו של המתלון אחמד נפגע באזור החזה ונזקק לטיפול רפואי בשל אותה פגיעה.

במעשיו פגע הנאשם בערכים שעניינם בטחון חיי אדם, שלמות גופו, שלווה חיו וכן פגע בקניין הפרטי.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את הצורך להילחם בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים.

מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 8 חודשי מאסר בפועל, כאשר אין בנסיבות התיק כדי לחרוג מן המתחם.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם- הרי שהמלצת התסקיר לגבי מע"ת אינה הולמת ומהווה חריגה לקולא ממתחם הענישה, למרות שהשירות מתרשם כי מדובר במי שמגלה קושי בשליטה על כעסיו, בעל הרשעות הקודמות בעבירות אלימות, ואף לא היה בענישה כדי להרתיע אותו.

הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, ניהל הוכחות, התיקון לאישום הראשון לא נובע מהישג משפטי במהלך ההוכחות אלא מהסיבה שהעד הרלוונטי לעניין האיומים נפטר.

המדובר במי שהתנהגותו מסוכנת, בריונית ומכוערת, לא למד את לקחו ולא הפנים את חומרת מעשיו ועשה דין לעצמו, כשמעשיו יכלו לגרום לפציעה חמורה ואף יותר, גם מזריקת האבנים וגם מהתנגשות ברכב.

הנאשם העביר את הפיצוי בסך 5,000 ₪ לידי המתלונן.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל, במצטבר לעונש המאסר בן 9 החודשים שנגזר עליו לאחרונה, לצד הטלת מע"ת וקנס.

מטיעונו של ב"כ הנאשם לעונש עולה כי יש לאמץ את המלצת התסקיר בדבר השתת ענישה הצופה פני עתיד, לצד פיצוי בסך של 5,000 ₪, שכבר שולם למתלונן.

הגם שבתיק נשמעו חלק מהראיות, הרי שלאחר עדות המתלונן, התנהל מעין הליך גישור, וכתב האישום תוקן תיקון משמעותי לקולא.

התסקיר בעניינו של הנאשם הינו חיובי ומפרט עבר פלילי ישן מאד, למעט הרשעה אחת שעניינה תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי, והנאשם מעוכב ביצוע עד אז, כמו גם את הנסיבות של התמכרות קשה לסמים שהובילה אותו לבצע את אותן עבירות ישנות, התמכרות שממנה נגמל הנאשם בכוחות עצמו, הוא עובד מזה 7 שנים בחנות שבבעלותו, באופן המלמד שמדובר בנאשם שנחלץ ממעגל הסמים ומחיי הפשע שאפיינו אותו בעבר הרחוק.

באשר לעבירות נשוא תיק זה - הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, מביע אמפתיה כלפי המתלוננים, והתסקיר מפרט את הסולחה בין הצדדים.

בתקופה האחרונה הנאשם נעדר לאור מצב בריאותי לא פשוט, הוא חולה במחלת לב בעטיה עבר ניתוח מעקפים.

מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע ממאסר על תנאי ולא ממספר חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, ובנסיבות תיק זה על העונש להיות ממוקם בתחתית המתחם.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט לאמץ את המלצת התסקיר ולהטיל על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד בצירוף פיצוי (שכבר שולם) בלבד.

הנאשם הוסיף במעמד הדיון כי אינו מסוגל לדבר הואיל ושרוי בכאבים לאחר ניתוח, אולם מבקש כי המתלונן וחבריו יחדלו מהרעש.

דין ומסקנות

5.

בהתאם לתיקון 113 לחוק, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש ההולם, תוך התחשבות בקיומו של יחס הולם

בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות ביצוע העבירה.

בנסיבות שבפניי פגע הנאשם בזכותו של הפרט לקניין, כמו גם בזכות לשמירה על שלומו, גופו וביטחונו האישי.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם הזיק לרכושו של המתלונן, עמו יש לו סכסוך שכנים, בשני אירועים שונים במהלך שבוע, כשבאירוע אחד- זרק אבנים על ביתו וניפץ מספר חלונות, ובשני- התנגש במזיד בחלקו האחורי של רכב המתלונן, גרם לו לנזקים, ואף גרם לפגיעה בחזהו של אחיינו שישב ליד ההגה עד שנזקק לטיפול רפואי.

במעשיו גרם הנאשם לנזקים משמעותיים הן לבית הנאשם ולרכבו, כפי שעולה מתמונות הנזקים בבית המתלונן **(ת/4)** והנזקים לרכב **(ת/2 א-ה)**, והן לגופו של נהג הרכב בפגיעה בחזהו **(ת/1)**, כאשר נזקים אלה יכולים היו להיות חמורים יותר מקום בו זריקת האבנים או זכויות החלונות המנופצים היו פוגעים במי מיושבים הבית או עוברי אורח, וכן עלולה הייתה ההתנגשות ברכב להסתיים באופן חמור יותר, תוך גרימת חבלות לאנשים נוספים, ברכב ומחוצה לו, כמו גם לחבול באופן קשה יותר בנהג **(סעיפים 40ט(א)(3) ו(4) לחוק)**.

הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם בשני האירועים- הן בהתחמשות בנשק קר מבעוד מועד על מנת לפגוע בבית המתלונן, והן באירוע השני- בו נכנס לרכבו בכוונה להתנגש ברכב המתלונן כתגובה על הרעש שהקים ביחד עם חבריו במקום **(סעיף 40ט(א)(1) לחוק)**.

במעשיו הפגין הנאשם אלימות רבה, תוך שימוש ברכב ובאבנים ככלי נשק על מנת לפגוע במתלונן וברכושו **(סעיף 40ט(א)(10) לחוק)**, כאשר מתמונות הנזק לרכב ניתן לראות כי הופעל כוח עצום בעת ההתנגשות **(ת/2 א-ה)** שגרם לנזקים כבדים, כמו גם לחבלה בגופו של אדם- שהצריכה טיפול רפואי.

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם **נע בין מאסר מותנה לבין חודשיים מאסר לריצוי בעבודת שירות**.

בנסיבות אלה, מצויים מעשיו של הנאשם ברף הגבוה של העבירה בה הורשע, ועל כן בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות-היה על עונשו להיות ברף העליון של המתחם.

עם זאת, בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים מורכבות, כשבעבר התמכרות לסמים והתנהגות שולית.

לנאשם עבר פלילי מכביד שצבר במהלך שלושת העשורים האחרונים, ובכלל זה בעבירות אלימות, סמים, ורכוש, בגין אף ריצה מאסרים רבים בפועל **(סעיף 40יא(11) לחוק)**.

הרשעתו האחרונה הינה **מנובמבר 2015**, על עבירת איומים משנת 2013, בגינה הוטל עליו מאסר בפועל, שביצעו עוכב לעת הזאת עד לדיון בערעור שהגיש הנאשם על פסק הדין.

עם זאת הרשעתו הקודמת (לזו האחרונה - אף בגין איומים), הינה משנת **1999** - באופן המעיד כי עלה בידו להתרחק מהסתבכות עם החוק זמן ממושך, מקום בו מדובר על מי שניהל אורח חיים עברייני תכופ, בעיקר על רקע התמכרותו לסמים.

בנסיבות אלה -מדובר בחלוק זמן של כשנתיים וחצי למן אירועי כתב האישום (**סעיף 40יא(10) לחוק**), אולם במהלך הזמן שחלף- שב כאמור והורשע בגין עבירת איומים שבוצעה לאחר האירועים בגינם הורשע בפני.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה לפיה עלה בידו של הנאשם לשנות אורחות חייו בשנים האחרונות במידה ניכרת, ולמעט שני תיקים פלילים בעשור וחצי האחרונים- שומר על אורח חיים נורמטיבי, נגמל מסמים לפני כ-8 שנים, ומאז שומר על יציבות תעסוקתית בחנות בגדים בבעלותו אותה מנהל ביחד עם אשתו.

ממסמכים רפואיים שהוגשו עולה כי לאחרונה אף חלה התדרדרות במצבו הבריאותי בעטיה עבר ניתוח מעקפים בשל מחלת לב, עבר צנתור, ומטופל בכדורים.

מהתסקיר עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לפיהן הינו בן 51, נשוי בשנית ואב לשבעה ילדים, שחבר לחברה שולית מגיל צעיר, והדרדר לשימוש בסמים קשים.

במהלך השנים ערך ניסיונות גמילה עצמאיים שלא צלחו, ובשנת 2007- נגמל מסמים לאחר שעבר התקף לב, ומזה 7 שנים עובד כמנהל חנות למכירת בגדים (הציג אישור).

יש לציין כי לא עבר בדיקות שתן למציאת שרידי סם מטעם השירות שלא באשמתו, וכן לא נמצא כי זקוק להתערבות טיפולית.

הגם שבנסיבות אלה הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון לאחר תחילת שמיעת ראיות, הרי שעדיין חסך זמן שיפוטי יקר, וכתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי בעניינו (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

בפני השירות הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ביטא אמפתיה למתלונן ולנזקיו, והביע נכונות לפצותו, כפי שאכן עשה.

בנוסף, בזמן שחלף מאז האירועים - נפגש הנאשם עם המתלונן ומשפחתו, הצדדים ערכו סולחה ומאז מנהלים קשר תקין (**סעיפים 40יא(4) ו-(5) לחוק**), ולא הייתה הישנות של התנהגות אלימה מצד הנאשם בזמן שחלף.

על חשיבותם של הסכמי ה"סולחה" הנערכים במגזר הערבי עמד בימ"ש העליון לא אחת. וכך מובא בע"פ 635/05 אמג'דת דענא נ' מדינת ישראל (מיום 26.11.07)-

"אעיר, כי מן הראוי אמנם שבית המשפט ייתן משקל להסכמי סולחה, בהתקיים נסיבות מסויימות, ובין היתר גם לצורך הקלה בעונש (ראו מאמרו של השופט רון שפירא "הגיעה העת לסולחה" הפרקליט מח (תשס"ו) 433; בש"פ 8041/06 מרזוק נ' מדינת ישראל [אתר נבו], ניתן ביום 31.10.06, פסקה 5)."

במאמרו האמור של כב' השופט רון שפירא "הגיעה העת לסולחה" הפרקליט מח 433 (2004), בעמ' 458, מתייחס לחשיבותו של מוסד "הסולחה" כשיקול מן המניין במסגרת מלאכתו של המשפט בגזירת הדין-

"מגמתם של בתי המשפט היא לפתח הידברות מחוץ לכותלי בית המשפט ככלי ליישוב סכסוכים ולהקטנת המתיחות החברתית. זאת, תוך מתן תמיכה וחיזוק לקהילה ולמוסדותיה המסורתיים כרכיב בשמירת הסדר הציבורי. מגמה זו מחזקת אף היא את הצידוק שבהכרה בסולחה ומתן מעמד להליך ולגופי הקהילה העומדים בראש מוסדותיה. כאמור, שירות המבחן רואה אף הוא כיעד את חיזוק הקהילה שבקרבה התרחשה הפגיעה, כמקור לסיוע בתהליך האיחוי והשיקום של נפגע העברה והעברין עצמו.

ההכרה במוסד תרבותי של מיעוט בעל מסורת שונה מזו של הרוב, חיזוק ערך הסובלנות וההכרה במנהגי המיעוט הערבי כקולקטיב ובצרכיו, יכולים לתרום להגברת האמון של הציבור הערבי במערכת המשפט ואכיפת החוק בישראל. מכלול שיקולים אלו תומך בשינוי ההתייחסות של מערכת המשפט לסולחה, במישור היחסים שבין הנאשם לקרבן, וכמוסד ליישוב סכסוכים בעל מעמד וחשיבות חברתית."

אין להקל ראש בכך שבנסיבות אלה ניכר כי לא זו בלבד שהנאשם עושה מאמצים גדולים על מנת לחזור למוטב, לעבוד ולתפקד באופן תקין, אלא שאף פעל על מנת לפצות על הנזק שעשה- הן במישור הרגשי והן במישור הכספי, כפי שמאשר אף המתלונן עצמו.

בבחינת גורמי הסיכון בעניינו שקל השירות את קשייו של הנאשם לשלוט בכעסיו, את הרשעותיו הקודמות בגין אלימות, ותקופות מאסר שלא הרתיעו אותו מהסתבכות בעבירות דומות, כמו גם עברו של שימוש בסמים, כשעל גורמי הסיכון לשיקומו- מנה השירות את היותו מתפקד באופן תקין מזה 7 שנים, וכי משנת 1999 לא נפתחו נגדו תיקים חדשים למעט התיק דנן ועבירת אלימות כלפי גרושתו ב-2013, האמפתיה שמגלה כלפי הפגיעה שגרם למתלונן ורכושו, תשלום פיצוי עבור הנזק שגרם, וניקיונו מסמים.

בנסיבות אלה מצאתי כי נכון וצודק לאמץ את המלצת השירות, בדבר הטלת עונש צופה פני עתיד בעניינו של הנאשם.

הגם שמעשיו מצויים ברף הגבוה, הרי שהשתכנעתי כי בנסיבות אלה לאור המפורט יש לחרוג לקולא בעניינו מטעמי שיקום (**סעיף 40ד(א) לחוק**), ולהציב עונשו ברף הנמוך של מתחם הענישה, לצד העובדה כי בין הצדדים נערכה סולחה, וכיום יחסיו עם המתלונן תקינים ללא הישנות התנהגות אלימה, מאמציו לפרנס את משפחתו ולחזור למוטב, הודאתו, תשלום הפיצוי למתלונן מבעוד מועד, ומצבו הבריאותי.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה בן 7 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ב. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ (שולים).

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ו, 18 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.